

[Ingerlise Koefoed]

Efter min mening burde hele reklamen fra sponsorernes side have en helt anden form. Det burde være sådan, at de selv indrykkede annoncer i avisen, hvor man sagde: vi har sponsoret det og det hold. Det ville jeg kunne acceptere. Det er jo heller ikke sådan, når f.eks. Carlsbergfondet giver penge til Glyptoteket, at man kan se nogle store mærker for Carlsberg alle vegne på Glyptoteket, men Ny Carlsbergfondet har naturligvis lov til at fortælle i deres annoncer, at de er så rare, at de har givet penge fra øl til kunst; det har jeg ikke noget imod. Sådan burde man efter min mening også reklamere, når man giver penge til idræt, men så langt kan jeg næppe komme i denne omgang.

VS' ændringsforslag til repræsentantskabet stemmer vi imod, fordi vi synes, at det ændringsforslag, som vi selv har tilsluttet os, er bedre. Vi synes, det er rigtigt, at Idrættens Fællesråd skal ind, så et af de folkelige idrætsforbund får mulighed for at komme ind i repræsentantskabet, og vi synes også, det er rigtigt at lade Odense beholde sin fulde repræsentantskabsplads.

Da jeg har lovet at redegøre for vores stilling til hele lovforslaget, kan jeg sige, at vi synes, loven er blevet så meget forbedret trods alt med 15 års grænsen med det ændringsforslag, der går ud på, at ministeren over for folketingets kulturudvalg skal redegøre for, hvordan det går, og med ændringen af repræsentantskab og nogle af de andre ændringsforslag, at vi vil undlade at stemme for lovforslaget. Vi vil ikke og kan ikke stemme for det, fordi vi for det første har ønsket, at loven skal vente, til breddeidrætten er behandlet, og for det andet fordi det med ytringsfriheden er så vigtigt for os at få med, at vi ikke vil være i stand til at stemme for en lov, hvori det ikke står.

(Kort bemærkning).

Sander (V):

Først og fremmest vil jeg gerne udtrykke glæde over, at fru Ingerlise Koefoed finder loven så god nu, at man i hvert fald i det mindste undlader at stemme. Men det, der kalder mig herop, er nu mere bemærkningen om, hvornår svømmerne opnår deres bedste ydeevne. Der kan det altså ikke hjælpe, fru Ingerlise Koefoed, at man kommer med undersøgelsesresultater, der siger, at de måske

er 14, 15 og 16 år, når det nu viser sig, at de, der sætter verdensrekord, altså kun er 12, 13 og 14 år; det er de ting, der tæller. Hvad angår sovjetiske tilstande, må jeg gøre opmærksom på, at der i det, vi har på bordet her i dag, overhovedet ikke er noget, der minder om østeuropæiske tilstande. Det minder om nogle af de forslag, der er i Frankrig, Vesttyskland og andre vesteuropæiske lande, men der er jo ikke noget, der kan sammenlignes med det tremmekalvesystem, man har bl.a. i Østtyskland, hvor de unge mennesker bliver revet ud af deres klubber. Vi har alle sammen understreget som noget meget vigtigt, at man i dette forslag opererer med unge talenter og eliteidrætsudøvere, der forbliver i deres klubber, og det har ikke spor at gøre med østeuropæiske tilstande.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Det er da muligt, at organisationerne går ind for dette forslag, som hr. Flemming Jensen siger, men det har altid været stik imod vores politik at lytte efter interesser fra særorganisationer modsat de fleste andre partier i denne sal. Når vi gerné vil have tipsmidlerne overført til sporten, er det bl.a. på grund af den måde, skattevæsenet forfølger og hetzer mod idrætsledere og trænere på. De forlanger fyldestgørende regnskaber og tvinger dem til at betale skat af den meget beskedne indtægt, som i mange tilfælde blot er en refusion af direkte udgifter, de har haft i forbindelse med deres gerning, og det gør man med en konservativ skatteminister i spidsen!

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Hr. Sander siger, at der ikke er noget i dette forslag, der på nogen måde kan give mindelser om østeuropæiske tilstande. Nej, det er rigtigt, det er der ikke, men jeg har stillet mange spørgsmål i udvalget for at høre, hvilken pædagogik man har tænkt sig at lægge ind i de forskellige talentcentre og eliteidrætscentre, og jeg synes, jeg har fået meget utilfredsstillende svar, fordi jeg hele tiden er blevet henvist til, at det er noget, den kommende institution vil tage stilling til. Jeg er bange for, som jeg sagde ved første behandling, at pædagogikken bliver meget præ-